

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

01 tháng 03 năm 2009

Số 34

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bác sĩ mách rằng phải có sinh lý thì con người mới bình thường ?
- 2) Có phải Bé Tám muốn nói về nội khoa tâm lý y học không ?
- 3) Tại sao Bé lại còn đi Casino ?
- 4) Lấy gì chứng minh là lỗi ?
- 5) Tại sao Bé nói đi nói lại cũng nói tu mà thôi ?
- 6) Tại sao có nhiều gia đình phản đối và nói tu là sẽ điên ?
- 7) Ăn chay hữu ích ở chỗ nào ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 14 tháng 08 năm 1991 1) Hỏi : <i>Bác sĩ mách rằng phải có sinh lý thì con người mới bình thường ?</i> Đáp : Thưa, bác sĩ có thể mách về cơ tạng kết hay thông, chứ không mách chiều hướng tâm linh như Bé Tám.	2) Hỏi : <i>Có phải Bé Tám muốn nói về nội khoa tâm lý y học không ?</i> Đáp : Thưa, Bé không có tiền và có cơ hội ăn học như một vị bác sĩ. Nhưng Bé chỉ biết âm thầm tự tu, tự tiến và tự học, tùy duyên phát triển của tâm linh sẵn có. Sau lúc tham thiền của Bé là đã dự một khóa học, cứ triển miên như vậy và không được lười biếng, thực hành và phát triển trong thực chất.
3) Hỏi : <i>Tại sao Bé lại còn đi Casino ?</i> Đáp : Thưa, Bé đi Casino để kiểm lại tiền tài danh vọng có thể lồi cuốn Bé không? Cho nên mỗi lần đi Casino của Bé là mỗi lần Bé được tiến về không rõ rệt hơn. Bé cảm thấy đồng tiền không chân tay nhưng vẫn chạy đều và phục vụ quần sinh. Bé rất quý hạnh đồng tiền chứ không quý tiền, cho nên Bé không bao giờ bị sa mê và dục vọng ăn thua nữa. Bé chỉ biết nguyên hình điển quang là trật tự sống động của Vũ Trụ này, chỉ cần học và chạm trán bất cứ đề tài nào tại mặt đất này, cho nên Bé có viết một câu là: “ Sống vui một kiếp rồi thăng tiến” là vậy. Ở đời này mất tâm có tiền, mất tiền có tâm, cho nên loài người thường nảy ra sáng kiến này đến sáng kiến nọ, cũng nhờ khổ mới tiến thân. Chúng ta đang sống ở đời này chắc chắn là phải thua lỗ.	4) Hỏi : <i>Lấy gì chứng minh là lỗ ?</i> Đáp : Thưa, Bé lúc nào cũng có bằng chứng là xác của chúng ta cuối cùng ăn uống bổ dưỡng bao nhiêu năm đi nữa, rồi cũng phải hoàn trả lại lòng đất rồi mới ra đi. Bác sĩ học hết sách nhưng chỉ biết nhìn mặt lần cuối và thở ra mà thôi! Lưu lại sự thương tiếc trong tâm của người đang hành, mưu tìm một sự cứu rỗi, cho nên nó mới đề ra khoa học hiện đại, biết được nhiều việc nhưng không làm sao sáng chế được Điện Năng Từ Bi của loài người và Vũ Trụ, cho nên bác học cũng phải đi tu là vậy.
5) Hỏi : <i>Tại sao Bé nói đi nói lại cũng nói tu mà thôi ?</i> Đáp : Thưa, tu là nó sẽ được nhẹ và bớt khổ đi.	Ngày 15 tháng 08 năm 1991 6) Hỏi : <i>Tại sao có nhiều gia đình phản đối và nói tu là sẽ điên ?</i> Đáp : Thưa, nó đã điên rồi mới chịu tu, điên là sao? Điên tức là bị ô nhiễm bởi tình tiền động loạn, cho nên nó chán chương nó mới học tu. Người tu bước vào thanh tịnh thì bắt buộc phải từ bỏ tập quán xấu xa. Cho nên người đời thấy tu là ngu và điên là vậy. Ví dụ: đang ăn mặn ⁽¹⁾ dứt khoát đi ăn chay vì lòng từ bi đang phát triển không muốn tiếp tục sát sanh hại vật nữa. Một cuộc thay đổi bất ngờ cho nên người đời hay phê phán là vậy.
7) Hỏi : <i>Ăn chay hữu ích ở chỗ nào ?</i> Đáp : Thưa, ăn chay là rước những thực phẩm nhẹ vào thân hơn là ăn mặn. Khi chúng ta ăn uống tính khiết thì điện năng trong cơ tạng được vận hành thanh nhẹ, cung ứng điện năng thanh nhẹ lên khối óc dễ dãi hơn, bớt suy nghĩ chuyện phàm tục, đấu tranh vô lý, cũng là một cơ hội giải tỏa nghiệp tâm, hiểu rõ cuộc sống hiện tại là tạm, không phải bền lâu như người ăn mặn đã lầm tưởng và đem tâm sát phạt con thú để bổ dưỡng cho thân mình được trường sanh, lâu ngày biến thành ác ý đấu tranh bất lợi cho tâm thức mà không hay.	

¹ Ăn mặn: Ăn mạng.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Địa Tiên II

Con người chứ không có cái gì hết, còn người ta nói địa là trên mặt đất mảnh đất này, mà con người cũng như bây giờ cụ có tâm, cụ thấy nghĩa là khi cụ bình hoạn ở thế gian, có bao nhiêu người giúp đỡ cụ và tới lúc cụ chết cụ chưa kịp cảm ơn người ta, và sau đó cụ gặp những hộ pháp bên Địa Tiên người ta tới, những y sư người ta thuyết pháp hay, người ta cứu đỡ về cái linh hồn của mình, rồi mình muốn tham gia vô cái đoàn đó học, thì mình phải học cái phép thần thông đủ chuyện, để trở lại cộng tác với những vị đó. Thành ra ở đây nhiều vị bây giờ đang giúp đỡ cho nhân loại nhiều lắm, ngay trên mảnh đất nào cũng có hết, cho nên hồi xưa họ đã phát giác rất rõ ràng, ở căn nhà đó có ông Thổ Thần, người Việt Nam có ông Thổ Địa, thấy không?

Còn phải thờ những vị thần linh đó, nhưng mà vị thần linh đó đâu phải có cần mình thờ, nhưng mà tại vì mấy ông trước ông sợ rằng cái hậu sanh quên đi, quên cái công ơn người ta đã làm đẹp mảnh đất cho mình cư ngụ, thành ra không muốn con người bất hiếu, bất nghĩa. Cho nên ngài đặt lại để cho mình có một cái tưởng niệm, và để nung nấu cái ý chí trong lúc mình còn sống, để sau này mình rủi có chết, mình cũng có tham gia vô cái đoàn tình nguyện mình giúp đỡ người ta được. Là trong cái lý luận của những người không có tu, người ta suy tư để lại cho hậu sanh như vậy, còn đằng này chúng ta tu là chúng ta mở từ từng một: hạ trung thượng, thì cái đờ-grê⁽²⁾ mình tới đâu mình sẽ hoà cảm với tới đó, cái luồng điện cái mức độ tới đâu, nó sẽ tiến về tới đó. Cho nên mình sửa ngay ở trong cái căn bản xuất phát, rồi để hoà cảm với bên ngoài, thì mình có đường lối rõ rệt để tiến, chứ không phải là không tiến. Còn cái đằng kia tu về phù hộ, thì không biết mình tiến ra sao, bởi vì ông kia ông nhập thì mình thấy mình sáng suốt, mà ông đi mình thấy mình bần thần, thì mình không biết tiến bằng cách nào, còn cái này mình tự đề-lốp-bê⁽³⁾ tự khai thác lấy mình, thì mình thấy cái mức độ bữa nay nó được như vậy mình biết như vậy, mai mình sẽ tiến nữa, rồi một mình sẽ hoà đồng tới trung ương tất cả giới Tiên Phật, Thần Thánh, mình thông cảm hết có cái gì đâu khó khăn.

Nhưng mà nói vậy người ta cho là nói dốt, chu cha ông Thánh dễ gì liên lạc, đâu có cái gì, ông Thánh ông đó hồi trước ông xưng ông là Quan Công, ông là cũng một thể xác con người, còn ông kia ông Trần Hưng Đạo ông cũng là con người, ông kia ông Quang Trung ông cũng là con người, bây giờ chúng ta là con người, mà con người biết sửa phục thiện, biết lành, biết điều lành, chúng ta là có cái tư tưởng của một thánh nhân, thì trong lúc chết chúng ta ở thánh giới chứ gì nữa, và biết soạn trong cái cơ thể đâu có lớp lang, nếu mà phần hồn chúng ta xuất ra được, thì chúng ta từ cái đi nè, rồi biến hoá, bay tới biến hoá nè, thì chúng ta có thể tham gia trong khối Địa Tiên đâu có khó khăn, ở trong cái cương vị kêu bằng sáng suốt mà ở trong cái bậc lãnh đạo để làm việc giúp ích cho cái quả địa cầu, chứ đâu có phải là làm việc nhỏ. Cho nên các bạn học qua cái khoá này không có phí công, tôi nói không có phí công, chính tôi là người thực hành ở trong đó mà ra. Ngày nay tôi mới nói tôi thông cảm tôi biết chỗ nào tôi nói chỗ đó như vậy đó, chứ tôi không có coi sách vở gì hết, nhất định là trong lúc tôi tu tới bây giờ, tôi không có đọc cái sách ông Tiên nào, ông Phật nào tôi không có đọc. Bởi vì tôi nói đã nói rằng: Trước kia tôi còn chưa tu đó tôi mê đời lắm, không có bao giờ tôi thích cái chuyện tu. Tôi nghe tới người ta tu là tôi nói cái ông đó ông có tội ông mới đi tu chứ, mình có bạc đi chơi mà tu cái gì! Ông đó ông có tội, ông giết người ta, ông mới ăn năn ông đi tu, chứ mình không có giết ai ăn năn tu cái gì, mình đi đánh mạt-chược⁽⁴⁾ chơi còn sướng hơn phải không? Đầu óc của thanh niên, thành ra tôi không có đọc, không có đọc sách, nhưng mà bây giờ ngày nay tôi hiểu được cái đó, và tôi phục

---

² Degré: mức độ.

³ Développez: phát triển.

⁴ Mạt-chược: mah-jong.

mấy ông viết sách hồi trước. Chớ tôi hồi trước tôi không có phục mấy ông đó đâu, tôi thấy ông đó viết một đồng, mà tôi đọc tôi không hiểu cái gì. Mấy ông này mê tín viết tầm bậy tầm bạ chớ không có gì, mà té ra mấy ông đã viết cái sự thành công của Ngài, khổ luyện nó mới có những văn tự vậy, không có phải tầm thường đâu, càng tu rồi các bạn kính phục, nhưng mà cái ảnh hưởng đó rất tốt, khi mà mình kính phục thì mình được cái ảnh hưởng rất tốt, để mình tiến đồng với Ngài chớ không phải thụt lui và ý lại Ngài. Cho nên ở thế gian họ không biết, họ đem đó họ cho là cái kinh kệ đọc thuộc lòng, rồi kêu bằng thiện di bất minh, tôi học hiền nhưng mà tôi không biết cái hiền đó là cái gì, học sách ông thánh hiền, mà tôi không biết làm sao trở nên ông Thánh. Tôi bất minh, còn cái đây mình mình đi thiện, tôi làm sao đứng tương đồng ông Thánh tôi mới nói chuyện ông Thánh, à tôi không đứng tới cái trình độ đó, mà tôi nói chuyện ông Thánh cũng như tôi nói láo phải không?

Thành ra cái phương pháp ở đây này nó chỉ có tiền chớ không có thụt lùi, cho nên các bạn tu này nó có lợi ghê lắm, đừng nói tôi dốt tôi tu không được, dốt chừng nào nó tu rồi nó mở miệng nó nói, rồi mấy ông mà ông hay chữ ông nói trời ơi sao bà này bà biết cái vụ đó. Chỉ có cái điển không có cái gì đâu, điển hoá văn cái luồng điển nhẹ chừng nào, thì viết văn tự nó hay chừng này, cho nên cái tâm con người thanh tịnh chừng nào viết một cái thơ nó sáng suốt chừng này. Còn đây này chúng ta đạt tới cái thanh tịnh tuyệt đối rồi hỏi chớ, cái luồng thanh điển của các bạn bao trùm tư tưởng của đối phương tại sao các bạn không viết được một lá thơ cảm động lòng người được, rất dễ dãi không có khó khăn, còn chúng ta nuôi dưỡng ở đây thì nó nghịch chớ còn chúng ta bao trùm ở bên trên đâu có nghịch. Cho nên cái Vô Vi này mà thoát được cái phần điển trung ương bộ đầu rồi, thì mình gặp đối phương cái phần nhẹ mình họ cao tới đây, thì mình phải lên được chút, chắc chắn vậy đó. Họ cao một chút thì mình lên chút cái phần nhẹ mà, cho nên cái Vô Vi đây này mà đạt tới cái điển trên bộ đầu, nói chuyện không có phải còn suy gẫm mới nói, suy gẫm nói là thuộc về đời, thả lỏng để nói, mà nói chừng nào thấy chừng này, nói chừng nào sáng suốt chừng này, nói chừng nào cởi mở chừng này, cho thả lỏng cái hào?, không có phải là chú ý, tôi phải nghiền ngẫm cái sự việc đó, tìm tòi cái sử ký đó, rồi tôi mới dám nói cái đề tài đó, không. Đây này không cần, nó đi trong cái Vô Vi rồi, nhưng mà cái đó nó là có trong không nó là có. Cho nên tôi nói này giờ tôi ngồi tôi nói chuyện, nó cứ chuyện này hết rồi tới chuyện kia, chuyện kia hết rồi tới chuyện nọ, tôi ngồi tôi nói hoài, chớ tôi không phải suy nghĩ để tôi nói, nếu tôi suy nghĩ làm sao tôi nói được nhiều chuyện như vậy, mà tôi nói rồi hỏi các bạn nghe nó nhẹ không? Nhẹ, mà tại sao các bạn nhẹ? Các bạn cũng có cái huyền bí năng cảm như cái của tôi, nhưng mà bị che lấp bởi đời, che lấp bởi sự động loạn, che lấp bởi ngoại cảnh, che lấp bởi cái bản tánh tham sân. Rồi các bạn tới đây ngồi nghe rồi các bạn buông bỏ tất cả cái đó, gạt cái đó qua bên, thì cái huyền vi điển quang của các bạn nó xuất phát ra, nó tương hội với cái thanh điển của tôi, thì chúng ta nghe chúng ta thấy cởi mở chớ có cái gì đâu ai cũng có, cho nên ông Phật ông rất sáng suốt. Ông không có ngu. Ông nói Phật tức tâm. Cái câu đó tôi nói bây giờ tôi cũng ngọt cái miệng nó thâm thúy, thiệt là ông không có độc tài. Ông để cho mọi người có sự sáng suốt tương đồng với ông, mà chính mọi người có. Ông chứng minh Phật tức tâm, nhưng mà người ta không trở về Phật tâm thì người ta mất, thành ra cái tâm con quý, con quý là động loạn quá nó thành con quý chớ không có cái gì hết, con ma con quý là động loạn quá thấy không.

Rồi bây giờ chúng ta có cái cơ hội, cái người sáng suốt nói ta là nhà người, mà nhà người là ta thấy không. Hai có một thôi nhưng mà người ta không chịu, cho nên bây giờ chúng ta ở đây, nói về tất cả những cái tôn giáo lễ nghi ở thế gian họ nói tụi này nó tu du côn không? Không phải du côn, nó cương quyết, nó đi trong cái đại hùng, bỏ cái đó tôi mới tiến tới cái kia. Tôi giải tán cái động loạn tôi mới đạt tới cái thanh tịnh, nhưng mà cái động loạn của đời, người ta tôn trọng đó nó không có trường cửu, mà cái thanh tịnh là cái trường cửu, nhưng mà hễ mình động cái đó là họ nói mình là du côn, mà sự thật liệng nó đi. Họ hay kể ơn lắm! Hồi nào mầy nói động loạn chớ mầy nhờ cái gì mà mầy sống, phải nhờ động loạn mầy sống không, nhưng mà cái sống đó nó không có trường cửu. Cái sống đó rồi một thời gian nó phải tiêu diệt, cái chết tôi thấy rõ rồi, cũng như Đức Phật nói là sanh, lão, bệnh, tử, khổ rõ ràng. Ai cãi được mấy cái đó, không có cãi cái đó. Hồi tuổi trẻ tôi thấy tôi học võ, tôi thấy tôi sống sướng lắm à chắc không chết, nhưng mà bây giờ càng ngày rụng răng rồi hỏi ông thầy làm răng, nói phải tại tôi ăn mía rụng răng không? Không phải ông lớn

tuổi rồi cái nướu răng nó rút lên, rồi cái chân răng nó lỏng nó rụng. Hỏi làm sao nó rút. Nó già rồi nó rút, thì cái đó là mình hết phương cứu chữa rồi. Nó già rồi nó rút cái nướu răng, rồi cái chân răng ông nó lỏng nó rớt. Mình thấy ô-tô-ma-tíc⁽⁵⁾ mình phải ly khai, cái chuyện mà hồi nào giờ mình tôn trọng nung nấu đó, nó không có trường cửu và nó phải tiêu diệt. Nhưng mà hỏi chớ mình nên phụ nó không? Không, chúng ta không nên phụ nó, chúng ta cũng cảm ơn một thời gian, nhờ nó dày xéo ngày nay chúng ta mới thấy cái đạo Pháp, những cái câu hỏi mà nó hỏi các bạn hàng ngày, nhưng giải đáp không được thì nó trở nên bàng hoàng cái sanh, lão, bệnh, tử, khổ nó hỏi suốt ngày suốt đêm mà trả lời không thông thành ra nó động, còn trả lời thông rồi thì chúng ta thấy có cái gì đâu, phải trở về cái sáng suốt, rồi chúng ta có vay mới có trả, chúng ta không có phụ. Còn chúng ta vay mà không chịu trả cái đó là phụ, nhiều người nói phải tôn trọng cái đó chớ, tôn trọng cái đó là đâu có trả cái đó, thấy không? Các bạn hoá giải, các bạn chấp nhận rồi cái cơ thể này tôi vay của đại chúng, vay của vũ trụ, vay của Ngọc Hoàng Thượng Đế, bây giờ tôi phải trả, tôi phải sửa đổi cho nó có phần nào theo phần này, kim ra kim, mộc ra mộc, thuỷ ra thuỷ, thổ ra thổ, là nhờ cái chơn diệu nó mới hoá sanh ra cơ thể, bây giờ các bạn không làm Pháp Luân, các bạn không mở cái bộ đầu làm sao các bạn rề-dôn-nê⁽⁶⁾ đem lại cái luồng thanh diệu trả lại ở bên trên.

Chúng ta trả tận căn, chớ không phải trả tại thể, và không làm hình ảnh ảo ảnh ở thể gian, đi thẳng tuốt trên đó trả nợ. Cái gốc nào mượn sanh xuống, nó thuộc mộc tinh hoá tinh gì đó, cứ trả đủ trở lộn lại cái giới đó, làm sao trả? Các bạn soi hồn, các bạn pháp luân thì nó phải tiến đồng, phần hồn các bạn cao chừng nào, thì cái phần đó nó phải đi cao, tới mức độ hết cần dùng nó, thì nó phải quy nguyên về cái chơn trạng của nó. Mình thấy mình trả rõ ràng, trả trong cái căn chớ không phải trả trong cái thể, cái đời trả ra đời, rồi đạo trả ra đạo, nó hết mức rồi, nó đi tới cái không động, thì nó được phước. Mình đâu có phụ Trời Đất, đâu có phụ Nhơn sanh, đâu có phụ Ngọc Hoàng Thượng Đế là một người hiếu thảo nhất, tu về bên Pháp Lý Vô Vi này, tận lực mình đi trả đủ hoàn trả hết, mình mới tránh cái cảnh luân hồi lại thể gian. Còn nói tôi nuôi con là tôi trả nợ chưa hết nợ đâu còn nợ hoài. Ai làm ra cái bản thể này, mình phải trả cái nguyên căn ở trên kia. Thành cái người VôVi này gánh vác rất nặng, bởi vì nó mình cảm rồi nó hiểu cái nợ của nó tràng giang đại hải nó phải trả cho hết, nó không chịu tự tử chết, đi xin ăn nó cũng trả cho hết rồi nó đi, bằng lòng chấp nhận để sửa tiến, nói lên một người đứng đắn, chơn chánh, mới tránh cái luân hồi tại thể gian, thì cái đường lối chúng ta đã vạch định đây là rõ ràng là phải đi như vậy, còn nếu các bạn nói ờ chu cha nợ vậy mà trả chừng nào trả mới xong, thì các bạn sẽ lâm nợ nữa, cái nợ này trả chưa xong, rồi kỳ tới luân hồi xuống lãnh một kỳ nữa, rồi hỏi bao nhiêu kiếp các bạn trả mới xong.

Cho nên các bạn một đêm công phu, nó hần học khổ cực ghê lắm, bây giờ ngồi thanh tịnh các bạn xét coi, bạn lấy cái máy điện tử bắt cho cái âm thanh vô, các bạn làm pháp luân, nó chạy ồ ồ mà nó mở trong mỗi năng khiếu từ nhỏ cho tới lớn đều khai thông, mà nó dẫn tiến đi lên đi lên, đi lên, sau này có những cái máy mình có thể mua để mình về mình nghe cái âm thanh trong lúc mình công phu, nó chuyển hoá, nó gỡ tất cả những cái trước điển, nó lập lại bình thường hóa, hòa đồng với đại tự nhiên nó đi lên chớ không đi xuống, thì công năng, công phu đi tới chỗ căn bản chớ không phải giáng sanh mà làm cái chuyện giả mạo rờ rờ mà không đi tới đâu. Mọi người đều ở trong cái đại hùng, bậm gan, bậm mật, chấp nhận cái chuyện đó để sửa và tiến, còn nếu các bạn không chấp nhận không có ông nào công phu được hết. Tối nửa đêm mà ngồi hần học soi hồn làm pháp luân cái chuyện đó, cái chuyện kêu bằng lật ngược tình thế hết thấy, mà nếu mà các bạn không chấp nhận đâu có làm được. Chấp nhận là các bạn trả tất cả cái nợ đời, còn nếu các bạn không chấp nhận có thể sống bừa bãi thây kệ. Thôi kỳ sau tôi làm con thú, kệ nó, tôi cầu xin cho tôi làm con heo đực, có nhiều người nói cho tôi làm con heo đực sướng hơn, cũng được vậy đi làm con heo đực, rồi hỏi con heo đực sướng ở chỗ nào, rốt cuộc họ cũng ăn thịt, nhiều ông xin Trời Phật cho tôi làm con heo đực, đó nhưng mà sở thích con người mà rốt cuộc những tai hoạ mình thấy trước mắt, cho nên những con thú những

⁵ Automatique: tự động.

⁶ Raisonnez: Lý luận.

cây cỏ là những cái bài học, bạn viết ngày này tới tháng kia viết không hết sách đâu, bạn tu tới thanh tịnh rồi, một mét ca-rê⁽⁷⁾ thôi cái luật định hoá sanh mà bạn viết a-na-li-dê⁽⁸⁾ hết cả vũ trụ được hết. Cái điển bạn thông rồi, rồi có nghèo viết sách bán không có đối đâu, thiệt người ta coi tới đâu người ta mở tới đó. Không có đối đâu, hiểu tất cả những cái luật định hoá hoá sanh sanh, mà tất cả người thế gian đang mê muội và đang khao khát muốn biết cái hoá sanh của Trời Đất ra thế nào và mình thông cảm rồi mình viết sách để quá không có khó khăn.

Cho nên hồi trước ông Phật cũng có nói nghĩa là một hạt cát là một cái thế giới, nhưng mà người ta không thấy, nó có một cái cấu tạo, là nó có một cái thế giới riêng của nó, cho nên đi lên bên trên rồi các bạn thấy một hạt cát nó cũng phóng sáng cả ngàn thước, một hạt sạn cũng phóng sáng cả ngàn thước, là cái cát sạn đó trường sanh, còn cát sạn thế gian nó phải nhờ ánh sáng ở trên rơi xuống mới thấy nó, là cái tử, cái chết thấy không? Hồi chớ chúng ta có thể thấy cái hạt sạn đó nó sáng như vậy, hồi chớ phần hồn ta thấy sáng hơn ta mới thấy nó sáng chớ, còn phần hồn của chúng ta không có sáng hơn, làm sao thấy nó sáng, bạn thấy không? Cho nên chúng ta đừng có lầm rằng ở thế gian là trường cửu, nhưng mà cái cảnh trường cửu của chúng ta là đường lối đang vạch đây là các bạn sẽ trở về, trở về cái chỗ cũ các bạn không có mất cái gì hết, chỉ sợ các bạn làm biếng mà thôi. Bạn có lười biếng thì ở đời cũng không được, mà đạo cũng không xong. Hồi tại sao tôi nói mấy người đó, nó nói tôi cả ngày làm việc mà ông nói tôi làm biếng, làm việc là làm việc cái chuyện thế gian đi ra ngoài không hà, không có chịu trở về đây khai thác phục vụ, không có biết chùi cái căn nhà của mình, không biết sửa cái ngôi chùa của mình để mình tu, mà mình đi làm việc ngoại cảnh không, không có trở về căn bản, thành ra lười biếng chứ cái gì, cho nên tôi nói cấm có cái làm biếng khó nhất. Bây giờ ta bà, bỏ nhà bỏ cửa đi, nằm vậy mà cũng nghĩ chuyện tiền bạc, chuyện bà con, chuyện tầm bậy tầm bạ, chuyện người ta không, chuyện mình không có nghĩ. Bây giờ dẹp bỏ tất cả những cái đó trở về với cái thanh tịnh của chúng ta, chúng ta có ngôi chùa có cơ sở có một xứ để quản lý, mà trở về rồi khai thác lấy ta, thì mặc sức là tiền của, nó không có đối, không có đối, biết tự khai thác làm gì đối, thấy không? Người ta ở đời người ta học sách cũng nói mà trở về ta tắm ao ta, mà ao mình có không chịu, đi tắm pít-sin⁽⁹⁾ không hà, phải không? (Thầy cười) Dầu trong dầu đục mà ao nhà cũng hơn là có trước có thanh ở trong này tôi cũng có vậy, tôi không chịu, thấy không? Tôi chạy vô cái chỗ pít-sin tôi tắm không hà!

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 24/11/1974)

---

⁷ Carré: vuông, như 1m².

⁸ Analyser: phân tách.

⁹ Piscine: hồ bơi.

Thông Báo

Đại Hội VÔ-VI Quốc Tế kỳ thứ 28

“DU HÀNH ĐẠO PHÁP”

1. Ghi Danh Tổng Quát:

Bạn đạo muốn tham dự Đại Hội thì xin ghi danh sớm với Ban Tổ Chức Đại Hội vì hiện nay ở bên ngoài, các hãng du lịch và các tổ chức hội đoàn đã và đang đặt phòng với hãng tàu cho chuyến du thuyền này cho nên số phòng và loại phòng có thể bị giới hạn. Xin quý bạn đạo liên lạc với Ban Ghi Danh để biết thêm chi tiết.

2. Ghi Danh Bạn Đạo Việt Nam:

Theo thông tin của hãng tàu các hành khách đi du thuyền phải cần có giấy tờ hợp lệ mới được lên du thuyền. Riêng bạn đạo Việt Nam cần phải có những giấy tờ sau:

- Sổ Thông Hành/Hộ Chiếu Việt Nam có hiệu lực trên 6 tháng kể từ ngày rời Hoa Kỳ.
- **Multiple Entry Visa** (Chiếu Khán Vào Hoa Kỳ Nhiều Lần) trong thời hạn được cho phép. Bạn đạo cần liên lạc với Tòa Đại Sứ hoặc Tòa Lãnh Sự Hoa Kỳ để biết thêm chi tiết.
- Chiếu Khán của Mễ Tây Cơ (Mexico Visa) để xuống viếng thăm 3 thành phố biển Puerto Vallarta, Mazatlan, Cabo San Lucas. Bạn đạo cần liên lạc với Tòa Đại Sứ hoặc Tòa Lãnh Sự Mễ để biết thêm chi tiết.

Bạn đạo Việt Nam đã được chiếu khán vào Hoa Kỳ thì xin liên lạc với Ban Tổ Chức để chúng tôi lập danh sách.

Chúng tôi đã nhờ anh Vương Hoàng Vũ tại Việt Nam giúp lập danh sách các bạn đạo tham dự để gửi về cho Ban Ghi Danh. Xin quý bạn đạo liên lạc với anh Vũ qua số điện thoại: 08-3512-5670 hoặc 903-809-225 (Di động) hoặc email: khagaco@hcm.fpt.vn.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 13 tháng 06 năm 1970

Tâm thanh bạch tu hành thanh bạch
Trí bất minh thể tình giáo đảo
Xét phận mình khổ não muôn năm
Tham sân uất hận khó tu hành

Muốn tu, hành, thuyết đành rành
Nói sao làm vậy mới thanh nổi lòng
Chớ nên tham hận bé bỏng
Đi đi lại lại tự tròng đau thương
Buông xuôi mới rõ mới tường
Phật không tiếc của, ánh gương đẹp vời
Ai ai cũng đón xét lời
Phật khuyên thế giới tự mời sửa tu
Chớ nên giết chóc đui mù
Thân hình đau đớn, dự trù tiếp tay
Tưởng lầm tạm sống là hay
Đâu dè lẫn quẩn có ngày phải tiêu
Tình thương Trời Phật rất nhiều
Người đời lại thiếu, đắc điều nơi nao?
Nội tâm biến đổi thấp cao
Đo lường chẳng kịp, làm sao thoát phiền
Điển trời chẳng phải của riêng
Ai ai cũng có sự liên kết này
Vấn chung hưởng nguyện vui say
Cùng chung đàm đạo mặt mày nở nang
Mau mau hợp mặt vui bàn
Tình thương sẵn có gắng hàn sửa tu.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên